

Nr 304

Av herr Mellqvist m. fl., om samordning av olika myndigheters rehabiliteringsverksamhet.

Återanpassningen till arbetsmarknad och samhällsliv av personer, som inte kan återgå till sitt tidigare arbete på grund av handikapp eller sjukdom, är ofta en svår fråga att lösa. Det gäller att i det enskilda fallet för varje handikappad hitta och lösa upp de problem som ligger hindrande i vägen. Det kan vara behov av arbetsvård, ny bostad, transporter, tekniska hjälpmedel o. s. v., alltså åtgärder från olika samhällsorgan. Under återanpassningstiden finns även försörjningsfrågan med i bilden. De olika myndigheterna handlägger var för sig ärendena för de handikappade, vilket resulterar i beslut som ofta ej är samordnade. Skall återanpassningen lyckas måste — i samråd med klienten — ett intimt samarbete förekomma mellan alla engagerade parter.

Tyvärr finns i vårt land icke någon etablerad organisation för denna samverkan omkring rehabiliteringspatienterna. Endast vid de få rehabiliteringsklinikerna och ytterligare några ställen förekommer ett systematiserat samarbete mellan representanter för de olika samhällsorgan som har ansvaret för de handikappades behov. Inom varje kommun borde finnas ett samarbetsorgan mellan i första hand socialvård, arbetsförmedling och försäkringskassa för att taga ett första lokalt initiativ för den handikappades återanpassning. Härigenom skulle ett gemensamt grepp kunna tagas, varvid de flesta behov, som föreligger vid rehabilitering, skulle kunna bli tillgodosedda. Ett sådant lokalt organ skulle även tillse att — alltefter ortens möjligheter — ett effektivt uppspårande av personer med rehabiliteringsbehov förekom. Detta för att möjliggöra ett tidigt igångsättande av rehabiliterande åtgärder, vilket starkt ökar förutsättningarna för ett positivt och bestående resultat.

På länsplanet finns även behov av samverkan. Visserligen finnes i varje län en s. k. samrådsdelegation i arbetsvårdsfrågor, men denna är huvudsakligen ett informationsorgan för länsarbetsnämnderna. Vidare finnes ett samarbetsorgan för försäkringskassa och länsarbetsnämnd i arbetsvårdsfrågor. Inom ett par län finnes även s. k. rehabiliteringsberedningar. Ett lagstadgat samarbetsorgan för landsting, länsarbetsnämnd, försäkringskassa, socialvård samt arbetsgivare och där även handikapporganisationerna vore representerade borde finnas för planering och samordning av rehabiliteringsverksamheten.

På riksplanet finnes även motsvarande behov för rehabiliteringsverksamhetens samordning och utbyggnad samt inte minst för information. Denna funktion borde kunna tilldelas något befintligt organ, t. ex. statens handikappråd eller Handikappinstitutet.

Visserligen pågår utredningar om rehabiliteringsverksamhetens utformning inom olika ämbetsverk, t. ex. arbetsmarknadsverket och socialstyrelsen. Det synes dock icke lämpligt att dessa utredningar befattar sig med hur samordningen mellan aktiviteter inom dessa myndigheters arbetsområden skall konstrueras

Med hänvisning till ovanstående hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om en utredning om en organisatorisk samordning av den av olika myndigheter bedrivna rehabiliteringsverksamheten.

Stockholm den 22 januari 1970

Sven Mellqvist (s)

Gudrun Sundström (s)

Börje Nilsson (s)

i Kristianstad